

Dernæst vil jeg tillade mig at henlede den højtærede Landbrugministers og Tingets Opmærksomhed paa, at der fra Foreningen af jydsk Landboforeninger i Henhold til Delegeretmødets Bøslutning vil fremkomme et Andragende om, at Bevillingen til Præmier for ypperlig Dyrkning af Husmandslodder og til Rejseunderstøttelser for Husmænd yderligere vil blive forhøjet med ca. 10,000 Kr. Jylland faar nu til dette Øjemed af Staten 40,080 Kr. Medens dette Statstilskud er uforandret siden 1901, er i samme Tid Landboforeningernes egne Bidrag stegne med ca. 4,000 Kr.; idet de nu til dette Formaal af deres egne Midler yde 14,040 Kr., altsaa en 35 pCt. af Statens Bidrag og ca. 26 pCt. af det hele Beløb, der anvendes. Dette er det bedste Bevis for, at Landboforeningerne mene, at de Penge, der i Øjeblikket ere til Raadighed, ikke ere tilstrækkelige. Derfor tilskyde de stadig større og større Beløb, skønt det ingenlunde er en Betingelse, at de Husmænd, der søge en saadan Præmie, skulle være Medlemmer af Landboforeningerne. Jeg nævner udtrykkelig Jylland, fordi de jydsk Landboforeninger til denne Sag give langt det største Bidrag af deres egne Midler. De andre Provinsers Landboforeninger give enten betydeligt mindre eller slet intet Bidrag af deres egne Midler. Til Ordning af Rejser, til Tryksager, til Administration, til Lønning til Førere, til det store afsluttende Møde i Jylland m. m. have vi i Jylland i nogle Aar haft omtrent 3,200 Kr. Medens dette Beløb nok kunde slaa til til at begynde med, da der bl. a. var langt færre Rejser, idet der kun rejste 8—10 Hold, er det nu, da der rejser 14 Hold — hvoriblandt 2 Hold Kvinder — à 30 Deltagere, altsaa i alt 420, umuligt for Udvalget, hvis Formand jeg er, at faa Pengene til at slaa til. Man skal pine og spare paa alle Kanter, og saa er Forholdet endda det, at vi f. Eks. have været nødte til at afholde det store afsluttende Husmandsmøde paa det Sted, hvor det var billigst, i Stedet for det Sted, vi maatte anse for det bedste. Derfor maa vi sætte overmaade stor Pris paa en Forøgelse af dette Beløb.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at omtale. I Henhold til Loven af 23. Maj 1902 om Landbrugskursus § 1 er der 4,000 Kr. aarligt til Raadighed til Understøttelse af trængende Elever, der have gennemgaaet et 5—6 Maaneders Kursus paa en Landbrugsskole og ønske Uddannelse hos praktiske Landmænd i

Husmandsbruget og dets Bierhverv. Om denne Bevilling er det jo bekendt, at den saa godt som slet ikke bruges. Jeg antager, at det kommer deraf, at Fordringen om, at vedkommende i Forvejen skal have gennemgaaet et 5—6 Maaneders Kursus paa Landbrugsskole, er for streng. Jeg tillader mig at henlede den højtærede Ministers og Tingets Opmærksomhed paa, om det ikke vilde være rigtigt at søge den Paragraf ændret f. Eks. til, at der kun kræves, at vedkommende skal have været paa en Folkehøjskole, eller en Erklæring enten fra en Landboforening eller et Sogneraad om, at vedkommende har den fornødne Modenhed og øvrige Betingelser for at kunne faa Udbytte af Opholdet paa et saadant Lærested, maaske i Forbindelse med en vis Aldersgrænse. Det har ikke været min Opgave at sige noget bestemt i den Henseende, men kun at henlede Opmærksomheden paa, at denne Paragraf — i Modsætning til de andre Paragraffer i denne Lov om korte Kursus og Vandrekursus, der jo gøre udmærket Nytte — er noget forfejlet og trænger til at ændres.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) talte atter i Aar om Inddragelse af de store Formuer, som ere knyttede til Vallø og Wemmetofte Jomfruklostre. Han har jo kastet sin Kærlighed paa Nonnerne der, og det er meget let forstaaeligt, for der er virkelig ogsaa Grund dertil, og jeg er for saa vidt enig med ham deri. Jeg vil tillade mig atter i Aar at minde om Ønskeligheden af Frigivelsen af Stamhuse og Fideikommisser; jeg begrundede det yderligere i Fjor og skal derfor henvise dertil, da jeg fremdeles maa holde paa, at det er fuldt ud overensstemmende med Grundlovens Ord og Aand. Men medens det ærede Medlem, som jeg nævnte før, mente, at det maatte altsammen gøres straks, er jeg overbevist om, at Venstre og Venstres Ministerium efterhaanden vil gennemføre saavel Venstres gamle Krav som de ny, der melde sig til Løsning for en demokratisk Regering. Derpaa tyder ogsaa den Omstændighed, at der i denne Samling er blevet forelagt ret betydelige Forslag, der tage Sigte baade i social og human Retning.

Med det samme jeg har Ordet, vil jeg gerne gøre en lille politisk Bemærkning. Den Uro, som det er lykkedes fra visse Sider at fremkalde i Sommer, er det min Overbevisning nok skal lægge sig igen. Landbodemokratiet vil vide fremdeles at holde sammen af den simple Grund, at det har ikke Raad til at splittes, og det